

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Αντωνίου ΜΑΡΤΙΝΗ του Κωνσταντίνου και της Θεοπούλας, κατοίκου Βόλου, οδός Γαλλίας 8Δ, τηλ./FAX 24210-32150 (ώρες καταστημάτων).

ΠΡΟΣ

Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης και πάσα άλλη αρμοδία για την παρούσα Αρχή.

Υπηρετήσα στην Ελληνική Αστυνομία επί δέκα και πλέον έτη με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης. Όμως, από τις 11-4-1999 με αφορμή την αιμοδοσία μου στο Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο Βόλου για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ., υφίσταμαι μια πρωτόγνωρη και ανελέητη νομική ταλαιπωρία, με σοβαρότατες επιπτώσεις στην προσωπική και επαγγελματική μου ζωή, δοθέντος ότι περιήλθα σε διάσταση με τη σύζυγό μου και ειδιώχθηκα από την εργασία μου.

Η σκληρή και άνιση συμπεριφορά που υφίσταμαι, οφείλεται στην προσωπική και πολιτική εμπάθεια που εξεδήλωσαν στο πρόσωπό μου, τουλάχιστον ο τότε δ/τής μου Αστυνόμος Α' Δημήτριος Αλαμανιώτης, καθώς και ο τότε προϊστάμενος και προστάτης του Αστυν. Δ/ντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Σαρρής. Ο δεύτερος εξ' αυτών, μετά την αποστράτευσή του πολιτεύθηκε ως υποψήφιος Νομαρχιακός Σύμβουλος στο ψηφοδέλτιο του κ. Πρίντζου, όπου εκλεχθείς διετέλεσε και αν δεν κάνω λάθος, Αντινομάρχης Μαγνησίας. Εξαιτίας του ότι ο ανωτέρω δραστηριοποιούνταν στους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας ενώ εγώ είχα προσληφθεί στην ΕΛ.ΑΣ. επί κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ., τούτο αποτέλεσε βαρύτατο αμάρτημα από την πλευρά μου, παρότι ουδέποτε επέδειξα ή ενήργησα με τρόπο που να σηματοδοτεί τα πολιτικά μου φρονήματα. Τους αρκούσε το αμάρτημά μου!

Το ατυχές αυτό γεγονός, αποτέλεσε και το μήλο της έριδος προκειμένου να υποστά άνιση μεταχείριση και να τύχω επανειλημμένων παρανόμων συμπεριφορών, ενώ αντίστοιχα οι πραγματικοί ένοχοι να τύχουν ιδιαίτερης συγκαλύψεως και φροντίδας από τους προϊσταμένους τους.

Τα γεγονότα και τις παράνομες μεθοδεύσεις τους, αναφέρω περιληπτικά κατωτέρω:

Περιήλθα στη δυσμένεια του δ/τή του Α.Τ. Βόλου κ. Αλαμανιώτη για ακόμη μια φορά, όταν στις 10-4-1999 του ζήτησα να με αντικαταστήσει νομίμως όπως υποχρεούντο, από ταχθείσα υπηρεσία μου της επομένης, Κυριακή του Πάσχα 14.00'-22.00', λόγω του ότι είχα προσέλθει στο Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο του Βόλου και είχα αιμοδοτήσει για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ.

Ο κ. δ/τής ήταν υποχρεωμένος να μου χορηγήσει αυθημερόν τετραήμερη άδεια αιμοδοσίας, όπως ακριβώς προβλέπεται από τις διατάξεις του Π.Δ. 584/85 άρθρο 39 παρ. 1 περίπτ. α', παρ. 2 και 3, την 6023/23/19ε από 30-9-1987 δ/γή του ΥΔΤ/ΚΔΥ/Δ-ΝΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ και τη σχετική 6023/23/3η από 1-10-1987 δ/γή της Α.Δ. Μαγνησίας.

Δυστυχώς όμως αρνούμενος να πράξει τούτο, μου χορήγησε την άδεια αιμοδοσίας μου στις 13-4-1999 ήτοι τρεις ημέρες αργότερα, παραβιάζοντας ασύστολα τις ανωτέρω διατάξεις και διαταγές, πράξη που τιμωρούνταν σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 22/96 άρθρο 9 παρ.1 περ. ε και ια, με την ποινή της απόταξης.

Έτσι κατάφορα αδικημένος και σύμφωνα με το υπηρεσιακό μου καθήκον υποχρεωμένος, δεν προσήλθα να εκτελέσω την υπηρεσία μου, με αποτέλεσμα να διαταχθεί παρανόμως εις βάρος μου Ε.Δ.Ε. και εξαιτίας αυτής, προσωρινή μετακίνησή μου στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας.

Από τη στιγμή εκείνη ξεκίνησε ένας γολγοθάς για μένα, που κατέληξε στην απόταξή μου από την ΕΛ.ΑΣ. και στην καταστροφή της οικογενειακής μου ζωής.

Ενώ η άρνηση του δ/τή μου να χορηγήσει τη δικαιούμενη άδειά μου συνιστούσε για κείνον πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα, απεναντίας ουδόλως κινήθηκαν για εκείνον οι κολάσιμοι μηχανισμοί, εν αντιθέσει μ' εμένα που όλοι έστρεξαν να πατάξουν τη δήθεν παράνομη απουσία μου, καίτοι η αιμοδοσία χαρακτηρίζεται απ' όλες τις υπηρεσιακές δ/γές, ως "προσφορά ζωής προς τον συνάνθρωπο".

Η άδικη και δόλια συμπεριφορά του, αποκαλύπτεται και από το γεγονός πως όταν τον ενημέρωσα προφορικά ότι για την αντικατάστασή μου προσφέρθηκε ο Αστυφ. κ. Κοσκινάς, αυτή απορρίφθηκε ασυζητητί.

Δεδομένου ότι υπηρέτησα στην ΕΛ.ΑΣ. επί δέκα και πλέον έτη, γνώριζα ότι γινόταν αλλαγές ακόμη και μετά την ανάρτηση της υπηρεσίας, κατόπιν συννενοήσεως μεταξύ των συναδέλφων. Κι εγώ προσωπικά, ουδέποτε είχα αρνηθεί κατά το παρελθόν να αντικαταστήσω συνάδελφο ακόμη και ημέρες εορτών όπως με σαφήνεια μπορεί να διαπιστώσει οποιοσδήποτε, ελέγχοντας τις ανάλογες υπηρεσίες. Ιδιαιτέρως άσχημη και προκλητική εντύπωση μάλιστα μου προκάλεσε, ή αποκαλυπτική απάντηση που έλαβα όταν του ζήτησα την αντικατάστασή μου με τον Αστυφ. κ. Κοσκινά, που ήταν η εξής: "για σένα δεν γίνεται".

Παρότι ζήτησα την προβλεπόμενη από το Ελληνικό Σύνταγμα άρθρο 20 παρ. 2 κ.ά. διατάξεις προηγούμενη ακρόασή μου πριν τη δ/γή διενέργειας της εις βάρος μου Ε.Δ.Ε., προκειμένου να εκθέσω τους λόγους που υποχρεωτικά δεν μπορούσα να εκτελέσω την υπηρεσία μου μετά την αιμοδοσία μου, αρνήθηκαν να πράξουν τούτο καίτοι συνιστούσε κατάφορη παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του πολιτεύματος. Η ουσιώδης αυ-

τή παράλειψη, με υποχρέωσε έναντι του υπηρεσιακού μου καθήκοντος, στην άρνηση να υπακούσω στην παράνομη προσωρινή μου μετακίνηση στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας. Βαθύτατα προσβεβλημένος και θιγμένος εφόσον ουδέποτε προκάλεσα επεισόδια στην Υπηρεσία μου, πάντοτε ευσυνείδητος και πρόθυμος να εξυπηρετώ τους άλλους συναδέλφους μου, ακόμη και σήμερα δεν μπορώ να δικαιολογήσω διαφορετικά τις ενέργειες των ανωτέρων μου να στραφούν με τόσο μένος εναντίον μου, από τη στιγμή που υπήρχε η δυνατότητα αντικατάστασής μου, όπως ακριβώς συνέβη την ίδια κιόλας ημέρα μεταξύ των συναδέλφων Κοσιινά και Ποδάρα, παρά σαφώς και μόνο ως προϊόν δόλου.

Από τις ανωτέρω ενέργειες, δύναται ο καθένας να καταλήξει στο ασφαλέστατο συμπέρασμα, πως υπήρχε εμπάθεια στο πρόσωπό μου καταρχήν από τον δ/τή μου, καθόσον υπήρξα υπάκουος στις αρχές της ΕΛ.ΑΣ. και υπηρέτησα με πλήρη επίγνωση της νομιμότητας, αρνούμενος συμμετοχή στις ειςάστοτε παρανομίες που γινόταν στην Υπηρεσία μου, αντιδρώντας σ' αυτές και προκαλώντας προφανώς ειλείνους που για τους δικούς τους λόγους, αδυνατούσαν να ενεργήσουν ενώπιον κατά το νόμιμο τρόπο.

Στις 13-4-1999, ο δ/τής μου ενημέρωσε με αναφορά του την Α.Δ. Μαγνησίας για την απουσία μου στις 11-4-1999, παρότι όφειλε να το κάνει αμέσως, αφού οι ίδιοι κατασκευαστές του παράνομου χαρακτήρα της ως δήθεν αυθαίρετης, γνώριζαν πως συνιστούσε αυτόφωρο πλημμέλημα. Στην αναφορά του αυτή όμως, επιβεβαίωσε την αιμοδοσία μου, άρα αποδείκνυε ιδιοχείρως ότι η απουσία μου ήταν ΝΟΜΙΜΟΤΑΤΗ. Παρά ταύτα, όντας εγώ και κατά τον ίδιο αθώς, ζητούσε την πειθαρχική μου δίωξη, διαπράττοντας συνεπώς το αδίκημα που προβλέπονταν στον Π.Κ. άρθρο 239 στοιχ. β, "υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη και η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων αν εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο ή παρέλειψε να διώξει κάποιον υπάτιο ή προκάλεσε την απαλλαγή του από την τιμωρία τιμωρείται με κήθειρη μέχρι δέκα ετών".

Η δε άμεση και παράνομη μετακίνησή μου στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας χωρίς την προηγούμενη αιρόασή μου, αποκαλύπτει και τη συνέργειά τους να με απομακρύνουν τουλάχιστον από το Τμήμα που υπηρετούσα ευσυνείδητα, εξαναγκάζοντάς με σε κατασκευασμένη αντιπειθαρχική συμπεριφορά, προκειμένου κατόπιν να διατάξουν την εις βάρος μου Ε.Δ.Ε. και εξαιτίας αυτής, η Α.Δ. Μαγνησίας να καταφέρει νομιμοφανώς να με απομακρύνει απ' αυτό, όπως είχαν επιχειρήσει και στο παρελθόν χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Η νομιμότατη εξάλλου απουσία μου στις 11-4-1999, αποδεικνύεται περίτρανα και εκ του γεγονότος ότι ουδέποτε προχώρησαν σε σύλληψή μου μιας και την είχαν χαρακτηρίσει αυθαίρετη, κάτι που δεν εδύνα-

ντο να πράξουν νομίμως, αφού γνώριζαν πολύ καλά ότι δεν ήταν αυθαίρετη αλλά νόμιμη.

Ο ισχυρισμός του δ/τή μου, περί δήθεν αδυναμίας του να μου χορηγήσει την τετραήμερη άδεια αιμοδοσίας καθώς η παρουσία μου στην Υπηρεσία κρινόταν απολύτως απαραίτητη, καταρρίπτεται από τις χορηγηθείσες στις 10 και 12-4-1999 ημερήσιες αναπαύσεις μου (ρεπό), που κατά τον οικό του ισχυρισμό δεν μου οφειλόταν. Επομένως η αναγκαιότητα της παρουσίας μου, κρινόταν "όπως περιέργως", απαραίτητη αποκλειστικά και μόνο για αιόμη μια χρονιά την Κυριακή του Πάσχα και μάλιστα, "συμπωματικά" πάλι κατά τις ώρες 14.00'-22.00', ημέρα που βρισκόταν σε ρεπό πολλοί Αστυφύλακες, Αρχιφύλακες και Ανθυπαστυνόμοι. Πως λοιπόν γίνεται λόγος για την αναγκαιότητα της Υπηρεσιακής μου παρουσίας, όταν το μισό Τμήμα βρισκόταν σε ρεπό, συνεπώς μπορούσε να ανακληθεί ένα εξ' αυτών και να χορηγηθεί η νόμιμη άδειά μου.

Αφού ο Αστυν. Δ/ντής (που δραστηριοποιείται στους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας), έλαβε γνώση από την αναφορά του δ/τή μου για την αιμοδοσία μου άρα και για τη νομιμότητα της απουσίας μου, ήταν υποχρεωμένος να διατάξει εις βάρος του Ε.Δ.Ε. για παράβαση καθήκοντος και άρνηση εκτελέσεως των δ/ξεων και δ/γών περί αιμοδοσίας που προαναφέρθηκαν και όχι εις βάρος μου. Συνεπώς προκύπτει ότι πράττοντας το αντίθετο, διέπραξε το ποινικό αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας, Π.Κ. άρθρο 239 στοιχ. β.

Εξάλλου κατά την αυθαίρετη απουσία μου, η Α.Δ. Μαγνησίας καθίστα-ντο υποχρεωμένη να προχωρήσει στη σύλληψή μου κατά την αυτόφωρη διαδικασία, ενέργεια που ουδόλως έπραξε, εφόσον νομικά στερούνταν τούτο το ουσιαστικό δικαίωμα ως πολύ καλά ε γνώριζε. Και αναρωτιέμαι για ποιο λόγο δεν έπραξαν τούτο, εφόσον όλα τα πειθαρχικά όργανα που διέταξαν, διενήργησαν και έκριναν τις εις βάρος μου Ε.Δ.Ε., χαρακτηρίσαν την απουσία μου παράνομη. Δεν προχώρησαν στη σύλληψή μου από σεβασμό στο πρόσωπό μου ή από αγαθή πρόθεση; Μα κάτι τέτοιο δεν προβλέπονταν ως λόγος αποφυγής της. Εξάλλου τούτο ουδόλως διεφάνει από τις πράξεις τους, αφού απεναντίας προσπάθησαν με ποικίλους τρόπους να με εκδιώξουν από την Υπηρεσία μου. Επίσης κι όταν κρίθηκε το παράνομο της απουσίας μου, δεν προχώρησαν στις ανάλογες κυρώσεις και ως προς αυτούς που δεν ενήργησαν βάσει των διατάξεων του νόμου, που τους υποχρέωναν στη σύλληψή μου.

Η μετακίνησή μου στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας, είναι φανερό ότι ενεργήθηκε δόλια χωρίς την υποχρεωτική προηγούμενη αιρόασή μου, διότι σ' αυτήν θα εξέθετα τα επιχειρήματά μου που θ' αποδείκνυαν και γραπτώς τη νομιμότητα της απουσίας μου, κυρίως όμως θ' αποδείκνυαν ταυτόχρο-

να και τις παράνομες ενέργειες και παραλείψεις της Διοικήσεως. Εν συνεχεία, η επόμενη "ορθά επαναλαμβανόμενη" μετακίνησή μου προς την Α.Δ. Μαγνησίας χωρίς την προϋγουμένη τυπική ανάκληση της "μη ορθής" προς το Α.Τ. Ν. Ιωνίας, αποδεικνύει περίτρανα τον πειθαρχικό τους εικυλισμό.

Η διάπραξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων της αυθαίρετης απουσίας από την υπηρεσία που είναι και αυτόφωρο πλημμέλημα, όπως και της απείθειας ή της άρνησης εκτελέσεως διαταγής που μαρτυρούν διαφθορά χαρακτήρα και εκθέτουν το κύρος της ΕΛ.ΑΣ., επειδή τιμωρούνται με την ποινή της απόταξης κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 22/96 άρθρο 9 και την ποινή της αργίας με απόλυση κατά το άρθρο 10, όταν διαπράττονται τουλάχιστον κατ' επανάληψη, υποχρεώνουν τα αρμόδια όργανα της ΕΛ.ΑΣ. να θέτουν αμέσως τον παραβάτη στην κατάσταση της διαθεσιμότητας κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 22/96 άρθρο 14 για να προστατευθεί το κύρος της υπηρεσίας, καθώς η κατ' επανάληψη τουλάχιστον διάπραξη των παραπτωμάτων αυτών, αποδεικνύει την έλλειψη πειθαρχίας. Άρα η κατ' επανάληψη διάπραξη αυτοφώρου πλημμελήματος από αστυνομικό και η μη άμεση σύλληψή του εκθέτει ανεπανόρθωτα την ΕΛ.ΑΣ.

Επομένως εφόσον δεν τέθηκα σε διαθεσιμότητα, αποδεικνύεται ότι και γι' αυτά τα αρμόδια όργανα, οι απουσίες μου επί έξι περίπου μήνες δεν μαρτυρούσε τη διαφθορά του χαρακτήρα μου, αλλά την αξίωσή μου για την τήρηση της νομιμότητας από τα όργανα που ήταν εντεταλμένα να πράξουν τούτο, εφόσον αρχική τους πράξη έπρεπε να είναι η πάταξη της δικής τους διαφθοράς και ο κολασμός των δικών τους παραλείψεων.

Επομένως η απόταξή μου από όλα τα Πειθαρχικά Συμβούδια που έκριναν μεταγενέστερα τις πράξεις μου, ήταν σκόπιμα δόλια για να εξασφαλιστεί η κάλυψη των δικών τους παραλείψεων, εφόσον ο προϊστάμενος του Κ.Δ.Υ. Αντιστράτηγος κ. Πλάκας και τότε υποψήφιος Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., είχε υπηρετήσει ως αστυν. Δ/ντής στην Α.Δ. Μαγνησίας και διατηρούσε πολύ καλές σχέσεις με τους κ. Σαρρή, Ευθυμίου, Αλαμανιώτη και Τιμπλαλέξη, όπως αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι δεν έπραξε τα νόμιμα εναντίον τους, όταν πληροφορήθηκε τα παραπτώματα στα οποία υπέπεσαν ένεκα των μη νομίμως τηρουμένων εναντίον μου.

Για όλα τ' ανωτέρω αδικήματα που τελέστηκαν με δόλο εις βάρος μου αδικαιολόγητα, κατέθεσα μηνυτήρια αναφορά στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Δινό, προκειμένου να ασκήσει ποινική και πειθαρχική δίωξη κατά παντός υπευθύνου. Εκείνος όμως την έθεσε στο αρχείο χωρίς προφανή αιτιολογία, ενώ σύμφωνα με τον Π.Κ. άρθρο 239 στοιχ. β, "το έγκλημα της καταχρήσεως εξουσίας τελεί ο Εισαγγελέας και με την θέση της μήνυσης ή της αναφοράς στο αρχείο και τη σύνταξη και την υποβο-

λή της σχετικής αναφοράς του στον Εισαγγελέα Εφετών τελώντας εν γνώσει ότι η μήνυση ή αναφορά στηρίζεται στο νόμο και δεν είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ούτε ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως. Ο Εισαγγελέας υποχρεούται να ασκήσει ποινική δίωξη ακόμη και εάν υπάρχουν απλές μόνο ενδείξεις για τέλεση της μηνυόμενης αξιόποινης πράξεως ή υφίσταται ισχυρή πιθανότητα να ευδοκιμήσει η εναντίον του μηνυομένου κατηγορία (ερμηνεία του άρθρου)".

Συνεπώς ως προς την αρχειοθέτηση της αναφοράς μου, προκύπτει να υφίσταται κατάχρηση εξουσίας από την Εισαγγελική Αρχή, δοθέντος ότι η αναφορά μου ετέθη στο αρχείο, ενώ υπήρχαν όχι μόνο βάσιμες υποψίες αλλά και ομολογίες περί της ενοχής των φερομένων σ' αυτή ως κατηγορουμένων.

Εν συνεχεία στις 16-2-2004 απευθύνθηκα στον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως προσωπικά, με μηνυτήρια αναφορά προκειμένου να ασκηθεί πειθαρχικός ή ποινικός έλεγχος των διαπραχθέντων εναντίον μου αδικημάτων, η οποία τέθηκε ξανά στο αρχείο, ενέργεια που κατά τον Π.Κ. άρθρο 239 στοιχ. β, συνιστά το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας.

Στις 18-3-2004 προσέφυγα με εκ νέου μηνυτήρια αναφορά στον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως προσωπικά, όπου έτυχα της αυτής αντιμετώπισης, με συνέπεια τη διάπραξη του ιδίου αδικήματος.

Στις 8-4-2004 υπέβαλλα μηνυτήρια αναφορά στον αρμόδιο εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Βόλου, η οποία χρεώθηκε στην κ. Δεληστάθη. Παρά του ότι καθίσταντο αναρμόδια να ασκήσει οιαδήποτε δικονομική πράξη, διότι όφειλε να αυτοεξαιρεθεί επειδή στη μηνυτήρια αναφορά μου φερόταν και η ίδια ως κατηγορούμενη, δεν έπραξε τούτο και μετά δικής μου παρεμβάσεως στον προϊστάμενό της κ. Αχιλλέα Ζήση η δικογραφία χρεώθηκε στην κ. Δημητριάδη. Ουδείς όμως εξ' αυτών προέβει στη διάταξη ποινικής και πειθαρχικής δίωξης, αλλά η δικογραφία ετέθη στο αρχείο στις 4-4-2004, με συνέπεια να προκύπτει η διάπραξη και από την πλευρά τους, του αδικήματος της κατάχρησης εξουσίας.

Στις 15-4-2005 κατά της ανωτέρω αρχειοθέτησης, προσέφυγα ενώπιον του Αντεισαγγελέα Εφετών Λάρισας κ. Δασκαλόπουλο, όπου δυστυχώς έτυχε της αυτής αντιμετώπισης κοινοποιώντας μου την με αριθμ. 76/05 διάταξή του με την οποία απέρριπτε την προσφυγή μου, με συνέπεια να προκύπτει κι από την πλευρά του, η διάπραξη του αδικήματος της κατάχρησης εξουσίας.

Οι αδικαιολόγητες ενέργειες εναντίον μου δεν σταματάνε μόνο στις προαναφερόμενες πράξεις, αλλά από την με αριθμ. 132/2006 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης στο οποίο είχα προσφύγει κατά της με αριθμ. 17/2003 Αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης και

της με αριθ. 244751/6/2-μθ/16-7-2003 Αποφάσεως του Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού ΕΛ.ΑΣ., προκύπτει στο φύλλο 5 πως οι τότε δικηγόροι μου κ. Μενέλαος Μαρτινόπουλος και Κωνσταντίνος Βασιλούδης, δεν κατέθεσαν εμπρόθεσμα το με αριθ. 1698/2-6-2003 Πιστοποιητικό του Γραμματέα του Αρείου Πάγου, ότι δεν ακιμήθηκε μέχρι την 30-5-2003, αναίρεση κατά της με αριθ. 237/2003 αθωωτικής για όλες τις κατηγορίες εναντίον μου Αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και το Διοικητικό Εφετείο αντίστοιχα, με αποτέλεσμα να περιορισθεί δραματινότερα η κρίση τους εις βάρος μου.

Η εν λόγω παράλειψη, καθίσταντο παντελώς αδικαιολόγητη από δύο έμπειρους δικηγόρους σαν αυτούς, γεγονός που επιβάλλει απαξιάπαντως την περαιτέρω αξιολόγησή της, δυνάμει του Π.Κ. άρθρου 233, "δικηγόρος ή άλλος νομικός παραστάτης που βλάπτει με πρόθεση του εκείνον, των συμφερόντων των οποίων έχει αναλάβει τη νομική προστασία... τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών...". Η ως άνω παράλειψή τους, καθιστά τώρα απαραίτητο, να προσφύγω στο Συμβούλιο της Επικρατείας προσδοκώντας τη δικαίωσή μου, γεγονός σχεδόν απαγορευτικό για μένα αφού καθίσταται άκρω δαπανηρό (ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ των εχόντων και των κατεχόντων) και απελπιστικά χρονοβόρο, λαμβανομένου υπόψη ότι ήδη η ζωή μου μετατράπηκε σε "κόλαση" προσωπική και επαγγελματική, αποστερώντας μου την οικογενειακή γαλήνη και απαξίωση.

Επίσης επιβεβλημένα απαραίτητο και άκρω σημαντικό είναι, να διερευνηθεί γιατί δεν διατάχθηκε η υποχρεωτική υπέρ εμού Ε.Δ.Ε., εξαίτιας της 244751/12/6 από 13-11-1998 αναφοράς μου, που αφορούσε τη διάσωση της ζωής της επταμισάχρονης τότε Κυριακής Δασκαλάκη και μάλιστα δύο φορές από εμένα την 1-5-95 και στις 14-6-95, "ιδιαίτερα διακεκριμένη και εξαίρετη πράξη" που θα οδηγούσε στην προβλεπόμενη απονομή σε μένα, του μεταλλίου του Αστυνομικού Σταυρού κάτι που στερήθηκα, δόλια παράλειψη που αποδεικνύει πέραν των άλλων προαναφερθέντων, την χρόνια και υπέρμετρη εμπάθειά τους εναντίον μου.

Το υπόλοιπο μέρος της παρούσας, αποτελείται από:

Την από 29-10-2003 αίτηση-μηνυτήρια αναφορά μου προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, σελ.17.

Την από 16-2-2004 μηνυτήρια αναφορά μου προς τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως, τον ίδιο προσωπικά, σελ. 27.

Την από 18-3-2004 αίτηση-μηνυτήρια αναφορά μου προς τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως, τον ίδιο προσωπικά, σελ. 37.

Την από 8-4-2004 μηνυτήρια αναφορά-έγκλησή μου προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικιών Βόλου, σελ. 41.

Την 78/18-3-05 Διάταξη της Εισαγγελέως κ. Δημητριάδου, σελ. 59.

Την από 15-4-05 προσφυγή μου εναντίον της ανωτέρω, προς τον Εισα-

γγελέα Εφετών Λάρισας, σελ. 61.

Την 76/2005 Διάταξη του ανωτέρω, σελ. 75.

Την 5208/2001 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου, σελ. 79.

Την 237/2002 Απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, σελ. 99.

Το 1698/2-6-2003 Πιστοποιητικό του Γραμματέα του Αρείου Πάγου, σελ. 117.

Την 244751/12/6 από 13-11-98 αναφορά μου, σελ. 119.

Αρκετά λεπτομερές ΥΠΟΜΝΗΜΑ μου για τα διαπραχθέντα εις βάρος μου αδικήματα, το οποίο κατέθεσα καταρχήν στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο στις 5-6-2003, κατόπιν δε σ' όλα τα παραπάνω όργανα, τα οποία όπως προκύπτει απέφυγαν με δόλο να το μελετήσουν. Σ' αυτό αξιώνω τη μέγιστη προσοχή σας, καθώς η παράκαμψή του ή η πλημμελής μελέτη του, συνιστά ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ, συνεπώς τη διάπραξη του αδικήματος της κατάχρησης εξουσίας Π.Κ. άρθρο 239 στοιχ. β και εφιστώ την ιδιαίτερη προσοχή, σελ. 127.

Την 17/2003 Απόφαση του Δευτεροβαθμίου (ομοειδούς) Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, σελ. 157.

Την 244751/6/2-μθ' από 16-7-2003 Απόφαση του Προϊσταμένου Κ.Δ. του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, σελ. 175.

Την από 5-9-2003 αίτηση προς το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης, σελ. 179.

Έκθεση του άρθρου 22 παρ. 1 π.δ. 18/1989, σελ. 185.

Το από 17-11-2005 υπόμνημα προς το Διοικ. Εφετ. Θεσσαλονίκης, σελ. 201.

Την 132/2006 Απόφαση του Διοικ. Εφετ. Θεσσαλονίκης, σελ. 211.

Το φεινικό ψηφοδέλτιο του κ. Πρίντζου, υποστηριζόμενο από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας με την συμμετοχή γι' ακόμη μια φορά του άλλοτε Αστυν. Δ/ντή μου Κωνσταντίνου Σαρρή, σελ. 221.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΖΗΤΩ

Την ποινική και πειθαρχική δίωξη όλων των προαναφερομένων κατηγορουμένων, αλλά και παντός άλλου υπευθύνου για τα αδικήματα που διέπραξαν εναντίον μου και αναφέρονται με λεπτομέρεια στην παρούσα, όπως και σε όλα τα επισυναπτόμενα έγγραφα μου, αλλά και όσα ήθελον προκύψει κατά την περαιτέρω έρευνα της παρούσας.

ΜΕ ΤΙΜΗ

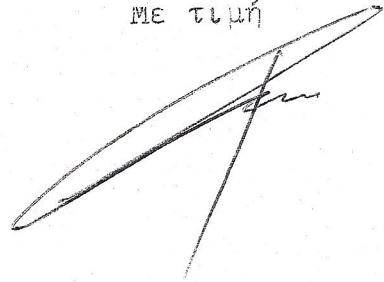

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΖΗΤΩ

Την ποινική και πειθαρχική δίωξη όλων των προαναφερομένων κατηγορουμένων, αλλά και παντός άλλου υπευθύνου για τα αδικήματα που διέπραξαν εναντίον μου και αναφέρονται με λεπτομέρεια στην παρούσα, όπως και σε όλα τα επισυναπτόμενα έγγραφά μου, αλλά και όσα ήθελον προκύψει κατά την περαιτέρω έρευνα της παρούσας.

Βόλος 13-11-2006

ΜΕ ΤΙΜΗ

EN ISO 9001:2000
ΤΥΠΗΛΙΑΣ Α.Ε.
 ΕΕΤΤ
 ΑΜ: 99-121
 Τεχνική Αξιοποίηση Υπηρεσιών

ΣΠΗΝΤΕΣ Α.Ε. ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
 Α.Φ.Μ.: 094404666 • Δ.Ο.Υ.: Φ.Α.Ε.Ε ΑΘΗΝΩΝ
 ΑΡ.Μ.Α.Ε.: 39220/01/Β/97/149/03
 ΣΠ. ΠΑΤΗΣ & ΣΙΑ ΠΡΟΚΑΣΤΡΟΥ 1-3,
 ΠΛ. ΠΑΤΗΣ & ΣΙΑ ΠΡΟΚΑΣΤΡΟΥ 1-3,
 ΤΗΛ.: 210.34.07.000 • FAX.: 210.34.07.007
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310.75.2020

www.speedex.gr ΤΗΛ.: 801 11000 11

ΣΥΝΟΛΕΥΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΑΣ (ΣΥ.ΔΕ.ΤΑ.) (ΘΑ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙ Τ.Π.Υ. ή Α.Π.Υ.)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ/AIR WAY BILL NR

01032650990-8

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ/SHIPPER
 ΟΝΟΜΑ NAME
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ADDRESS
 ΠΟΛΗ/CITY
 ΤΗΛ./TEL.
 ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ & ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΑΠΟΣΤΟΛΕΑ
 ΤΑΧ. ΚΩΔ. POST CODE
 Α.Φ.Μ.

ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ/CONSIGNEE
 ΟΝΟΜΑ NAME
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ADDRESS
 ΠΟΛΗ/CITY
 ΤΗΛ./TEL.
 ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ & ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ
 ΤΑΧ. ΚΩΔ. POST CODE
 Α.Φ.Μ.

ΒΑΡΟΣ/WEIGHT

ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

6000

ΩΡΑ

Χ Χ Χ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Κg

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Χ Χ Χ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

cm

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Αξιοπιστία Υψηλών Ταχυτήτων

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ / SERVICES

ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ

ΜΕΤΡΗΤΑ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΕΠΙΤΑΓΕΣ

ΑΓΟΡΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΝΑΙ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / REMARKS

ΧΡΕΩΣΗ / CHARGE

ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΧΡΕΩΣΗΣ

ΜΕΤΡΗΣΗ

ΕΠΙΠΕΔΟ

ΧΡΕΩΣΕΙΣ / CHARGES

ΒΑΣΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΙΜΗ ΔΥΣΠΡΟΣΙΤΗ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΔΕΞΙΜΕΥΣΗ

ΟΡΑΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

ΣΥΝΟΛΟ ΧΡΕΩΣΗΣ

€

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΝΑΙ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / REMARKS

€

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΝΑΙ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / REMARKS

ΓΡΑΜΜΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ 801 11000 11

Υπουργείο Δικαιοσύνης
υπ. Αναζήσιο Παναζυγούρα

αριθρ. 6432

14-11-2006